

РЕШЕНИЕ

№ 37691

гр. София, 30.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в
публично заседание на 14.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7443** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Производството е образувано по жалба на "М.И.К 2023" ЕООД, ЕИК:[ЕИК], срещу РА № Р-22220423004825-091-001/07.03.2024 г., потвърден с Решение № 764/04.06.2024 г. на Директора на Дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" С., при Централно управление на Национална агенция по приходите. С обжалвания ревизионен акт са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, произтичащи от начислен ДДС в размер на 13 282,81 лв. за данъчни периоди от 14.08.2023 г. до 31.12.2023 г., ведно с лихвите за забава в размер на 1182, 22 лв., общо 14 465,03лв.

РА се оспорва като нищожен, алтернативно като незаконосъобразен, поради противоречието му с материалния закон. Моли отмяна на РА. Претендира деловодни разноски.

Ответникът Директорът на дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" – София, при Централно управление на Национална агенция по приходите оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като се приемат съображенията за потвърждаване на РА с горесцитираното решение, постановено от него. Претендира деловодни разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на

основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на РА в обжалваната част по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220423004825-020-001/10.08.2023 г., връчена на 14.08.2023 г. по електронен път, изменена със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22220423004825-020-002/13.11.2023 г., издадени от В. Г. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., оправомощен със Заповеди №З-ЦУ869/03.05.2023 г. и №1659/08.08.2023 г. на зам.-изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-379/04.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „М.И.К. 2023“ ЕООД за определяне на задълженията за ДДС за периодите от 14.03.2023 г. до 31.07.2023 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р22220423004825-092-001/26.01.2024 г., връчен на 30.01.2024 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22220423004825-091-001/07.03.2024 г., издаден от В. Г. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. - орган, възложил ревизията, и В. Г. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. Т. - ръководител на ревизията, връчен на 15.03.2024 г. по електронен път.

Установени са допълнителни задължения за ДДС в размер на 13 282,81 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 1 182,22 лв.

„М.И.К. 2023“ ЕООД е регистрирано по ДОПК от 14.03.2023 г. и по ЗДДС на основание чл. 96, ал. 1 от с.з. на 29.11.2023 г. С цел събиране на доказателства, относими за обективното установяване на задълженията са предприети процесуални действия, описани в РД, неразделна част от РА.

С връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22220423004825-040-001/14.08.2023 г. от „М.И.К. 2023“ ЕООД са изискани първични счетоводни документи, счетоводни регистри, оборотни ведомости, банкови документи, справка за отчетените приходи по касов апарат и по банков път, инвентарна книга, договори, пълномощни и други. Документите са представени.

С протокол №1886984/27.09.2023 г. е документиран преглед на оригиналните счетоводни и търговски документи в обект на дружеството. С протокол №1887301/04.01.2024 г. са приобщени документи от извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ на „МАХОНИ 21“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], приключила с протокол №П-22220423073126-073-001/02.08.2023 г.

Констатирано е, че „М.И.К. 2023“ ЕООД извършва търговия с мебели втора употреба в търговски обекти в [населено място], [улица] - склад А -15. [улица] [улица], в които са регистрирани на 19.03.2023 г. фискални устройства с дистанционна връзка с НАП, подробно описани в РД.

В писмени обяснения е посочено, че дружеството закупува употребявани мебели от данъчно

незадължени физически лица в Германия, съгласно договори за покупка, повечето срещу извозване без заплащане, с нулева стойност. Подборът на стоките се извършва от служители на дружеството, които се командирова на място. Стоките се превозват до България с нает транспорт.

Представено е нотариално заверено пълномощно, с което А. И. П., едноличен собственик и управител на „М.И.К. 2023“ ЕООД упълномощава Ц. Г. М. да представлява дружеството пред всички физически и юридически лица, като сключва договори във връзка с дейността му пред всички държавни и общински органи, банки, да оперира със средства, да издава, подписва и подпечатва всички документи във връзка с предоставените права.

От приобщените към ревизията доказателства, събрани в хода на ПУФО на „МАХОНИ 21“ ЕООД е констатирано, че дружеството е вписано в Търговския регистър на 22.06.2021 г. и се представлява от Ц. Г. М.. Няма регистрация по ЗДДС и до момента на проверката извършва търговия с употребявани мебели в същите обекти в [населено място], в които извършва дейността си и ревизираното дружество. В дружеството е имало 35 лица, назначени по трудово правоотношение, на длъжности „продавач-консултант“, „шофьор товарен автомобил“ (международни превози) и „шофьор лекотоварен автомобил“. Декларации образец №1 и образец №6 са подавани до м. 04.2023 г., когато е прекратен последният трудов договор. Установени са данните от отчетените обороти от трите фискални устройства, регистрирани в стопанисваните обекти. От м. 09.2021 г. до м. 05.2022 г. „МАХОНИ 21“ ЕООД е достигнало облагаем оборот от 50 000 лв. за задължителна регистрация по ЗДДС и съгласно чл. 96, ал. 1 от с.з. е следвало да подаде заявление за регистрация до 07.06.2022 г.

В хода на проверката на „МАХОНИ 21“ ЕООД е извършена оперативна проверка в търговски обект - склад №15 А за мебели втора употреба внос от Германия, находящ се в [населено място], [улица], при която е установено, че обектът се стопанисва от друго дружество - „М.И.К 2023“ ЕООД. При проверката са установени нарушения на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС /неиздаване на фискален касов бон/.

Констатирано е, че „М.И.К 2023“ ЕООД и „МАХОНИ 21“ ЕООД имат един и същ адрес за кореспонденция и адрес на управление в [населено място], [улица], №31-А. Установена е свързаност между двете дружества по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ДОПК. Едноличен собственик на „М.И.К 2023“ ЕООД е А. И. П. - майка на И. И. М., която е съпруга на Ц. Г. М. - управител на „МАХОНИ 21“ ЕООД и упълномощено лице да представлява „М.И.К 2023“ ЕООД с всички права, включително да сключва договори, извършва сделки, банкови операции и други, касаещи изцяло дейността му. Към 13.07.2023 г. в „М.И.К 2023“ ЕООД са назначени по трудов договор М. Т. П.-В., Е. М. Х., Б. Д. Д., И. Е. С. и Д. Ц. Г., като същите са били в трудови правоотношения с „МАХОНИ 21“ ЕООД до м. 03.2023 г.

При така установената фактическа обстановка органите по приходите са се позовали на разпоредбата на чл. 96, ал. 10 от ЗДДС, според която при последователно извършване на еднородна дейност в един и същи търговски обект от две или повече свързани лица или лица, действащи съгласувано, в облагаемия оборот на всяко следващо лице се включва оборотът, реализиран в обекта от всички лица, извършвали последователно дейността в съответния обект преди него, за период, не по-дълъг от последните 12 последователни месеца, включително текущия месец, и се счита за оборот, реализиран от съответното лице през първия ден на

започване на еднородната дейност в обекта от това лице. Дейността се приема, че е еднородна, когато е налице значителна идентичност по отношение на две или повече от следните характеристики: предлаганите стоки или услуги, ползваните активи, персонала, търговската марка /наименованието на обекта, доставчиците/клиентите.

Облагаемият оборот на „Махони 21“ ЕООД за периода от 01.04.2022г. до 29.03.2023 г. е в размер на 182 809,00 лв. и същият следва да се счита за реализиран от „М.И.К. 2023“ ЕООД през първия ден на започване на дейността - 30.03.2023 г., когато са регистрирани и първите продажби от регистрираните фискални устройства в търговските обекти.

Прието е, че за „М.И.К 2023“ ЕООД е възникнало задължение за регистрация по чл. 96 ал. 1, изр. второ от ЗДДС - а именно достигане на прага за задължителна регистрация по ЗДДС за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия и в този случай заявление за регистрация по ЗДДС е следвало да се подаде в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът - в случая до 06.04.2023 г., тъй като към реализирания от него облагаем оборот следва да се включи и този формиран преди това от „МАХОНИ 21“ ЕООД. Ревизираното дружество е подало заявление за регистрация, на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС на 07.11.2023 г. Съгласно разпоредба на чл. 102, ал. 4 от ЗДДС /в относимата редакция в сила от 01.01.2023 г./, за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите по чл. 96, ал. 1, изречение второ от закона, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че то дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 100 000,00 лв., от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. За облагаемата доставка, с която се надхвърля облагаемият оборот, се дължи данък. Ал. 5 от същата разпоредба указва, че задълженията по ал. 3 и ал. 4 се определят с ревизионен акт по реда на ДОПК.

Установено е, че „М.И.К 2023“ ЕООД е отчетло обороти от касови апарати в търговските обекти и от банкови плащания общо в размер на 79 696,85 лв., в т.ч. за м. 03.2023 г. - в размер на 3 994,00 лв., за м. 04.2023 г. - 9 831,50 лв., за м. 05.2023 г. - 13 500,30 лв., зам . 06.2023 г. - 2 2 139.55 лв. и за м. 07.2023 г. - 30 231,50 лв.

Ревизиращите са взели предвид характера на извършваните доставки – продажба на мебели втора употреба, закупувани от данъчно незадължени физически лица от Германия. Анализирани са събраните доказателства с цел да се установи приложим ли специалният ред на облагане на маржа на цената по глава седемнадесета от ЗДДС и са приели, че за процесните периоди следва да се приложи общият ред на облагане доколкото чл. 151 от ЗДДС дава възможност дилърът да избере да прилага общия ред за облагане. За да отхвърлят възможността за прилагане на специалния ред на облагане ревизиращите са отбелязали, че в издаваните от „М.И.К 2023“ ЕООД фактури не е вписано основание за прилагане на марж на цената по чл. 143 от ЗДДС. В счетоводната отчетност стоките при закупуването им са заведени по сметка 304 „Стоки“ на покупната им цена, вписана в представените договори за покупка. Разходите за транспорт от Германия до България са отчетени по сметка 602 „Разходи за външни услуги“, т.е. отчетната стойност на стоките не е увеличена с транспортни и други разходи за доставката им. Не е съставян отчет за извършените продажби в края на всеки месец, каквото е изискването на чл. 94 от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/.

При така установеното, с РА на основание чл. 86, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 102, ал. 4 и чл. 67, ал. 2 от

ЗДДС за извършените облагаеми доставки от „М.И.К 2023“ ЕООД през ревизираните периоди е начислен ДДС в размер на 13 282,81 лв., определен за дължим и лихви за забава в размер на 1 182,22 лв.

В хода на административното оспорване на РА пред директора на ДОДОП, решаващият орган е произнесъл Решение № 764/04.06.2024г., с което потвърждава процесния РА изцяло.

За да потвърди РА органът приема, че не са налице основания за прогласяване на нищожност на акта по подробни съображения, изложени в решението, а по отношение на неговата законосъобразност е изложил доводи за наличие на основания за приложението на чл. 96 ал. 10 от ЗДДС в приложимата към процесния период редакция, като е обосновал наличие на предпоставките на сложния фактически състав и специфичните характеристики относно лицата, характера на мястото на извършваната дейност, времевите характеристики на дейността и е извел извод, че облагаемият оборот на жалбоподателя следва да се формира по реда на чл. 96 ал.10 от ЗДДС, което води до задължаване на „М.И.К.2023“ ЕООД по ЗДДС, независимо, че няма статут на регистрирано лице.

След анализ на установената фактическа обстановка, направените от органите по приходите констатации и събраните по преписката писмени доказателства, съдът счита за законосъобразно следното:

Спорен по делото е не въпросът за начисления ДДС, а наличието на основания за начисляването му, визирани в чл. 96, ал. 10 от ЗДДС. Правилно решаващият орган посочва, че съгласно разпоредбата на чл. 102, ал. 1 от ЗДДС, когато орган по приходите установи, че лице не е изпълнило в срок задължението си за подаване на заявление за регистрация, той го регистрира с издаване на акт за регистрация, ако условията за регистрация са налице. В тези, съгласно разпоредбата на чл. 102, ал. 4 от ЗДДС, за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите по чл. 96, ал. 1, изречение второ, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 100 000 лв., от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. За облагаемата доставка, с която се надхвърля облагаемият оборот, се дължи данък. Лицето дължи данък и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя, и за облагаемите вътреобщностни придобивания, осъществени през този период.

По делото е безспорно, че между лицата „М.И.К 2023“ ЕООД и „Махони 21“ ЕООД е налице свързаност, който извод се обосновава както от извършваната дейност, така и от използваните за търговските цели обекти, работници, клиенти. Тези изводи не се опровергават от жалбоподателя, който от една страна в хода на съдебното производство не представя доказателства за противното, а от друга страна в доводите, изложени в жалбата не оспорва тези обстоятелства. Облагаемият оборот на жалбоподателя следва да се формира по реда на чл. 96 ал.10 от ЗДДС, тъй като органът доказва последователно извършване на еднородна дейност в едни и същи търговски обекти от две свързани юридически лица по смисъла на параграф 1 т.3 от ДР на ДОПК. Облагаемият оборот на „Махони 21“ ЕООД за периода от 01.04.2022г. до 29.03.2023г. е в размер на 182 809,00лв. и същият следва да се счита за реализиран от жалбоподателя през първия ден на започване на дейността от 30.03.2023г. за жалбоподателя възниква задължение за подаване на заявление за

регистрация по ЗДДС до 06.04.2023г., тъй като е налице хипотезата на чл.96 ал.1 от ЗДДС-достигане на прага за задължителна регистрация за период не по-дълъг от два последователни месеца, вкл. текущия.

Дружеството е подало заявление за регистрация на 07.11.2023г., следователно от първата доставка на 30.03.2023г. „М.И.К 2023“ ЕООД дължи данък за доставките, с които надхвърля облагаемият оборот. Съгласно чл. 102 ал.5 от ЗДДС задълженията по чл. 102 ал.4 се определят с ревизионен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 96, ал. 10 от ЗДДС, при последователното извършване на еднородна дейност в един и същи търговски обект от две или повече свързани лица или лица, действащи съгласувано, в облагаемия оборот на всяко следващо лице се включва оборотът, реализиран в обекта от всички лица, извършвали последователно дейността в съответния обект преди него, за период, не по-дълъг от последните 12 последователни месеца, включително текущия месец, и се счита за оборот, реализиран от съответното лице през първия ден на започване на еднородната дейност в обекта от това лице. Дейността се приема, че е еднородна, когато е налице значителна идентичност по отношение на две или повече от следните характеристики: предлаганите стоки или услуги, ползваните активи, персонала, търговската марка/наименованието на обекта, доставчиците/клиентите. Настоящият съдебен състав приема мотивите на решаващия орган, според които се приема, че дейността е еднородна, когато е налице значителна идентичност по отношение на две или повече от следните характеристики: предлаганите стоки или услуги, ползваните активи, персонала, търговската марка/наименованието на обекта, доставчиците/клиентите. Правилно решаващият орган приема, че в случая тези условия са налице. И двете дружества декларират една и съща по вид дейност – търговия с мебели втора употреба. Дейността се извършва в едни и същи търговски обекти, които са ползвани от „Махони 21“ ЕООД в последните 12м. преди започване на дейността на жалбоподателя. Относно последователността на извършваната дейност, като задължително условие по чл. 96, ал. 10 от ЗДДС, правилно се отчитат фактите, че 29.03.2023 г. са наети по трудови договори от жалбоподателя пет лица, които предит отва са били наети като работници на „Махони 21“ ЕООД. Няма данни за някакво фактически разделяне на дейността между двете свързани лица.

Правилно решаващият орган съобразява, че задължително условие за прилагането на чл. 96, ал. 10 от ЗДДС е да се установи, че еднородната дейност се извършва последователно, а не паралелно. При безспорно доказване на обстоятелствата за прекратяване на трудови правоотношения при предшестващото дружество и назначаването на работниците по трудови договори при жалбоподателя, правилно е прието, че двете дружества не извършват паралелно дейността си в един и същи обект. Установява се, че двете дружества са свързани лица, предвид факта, че едноличен собственик на „М.И.К 2023“ ЕООД е А. И. П., майка на И. И. М., която е съпруга на Ц. Г. М.- управител на „Махони 21“ ЕООД, който отделно от това е упълномощено лице да представлява и извършва сделки, банкови операции и др. за дружеството-жалбоподател.

Нормата на чл. 102, ал. 4 от ЗДДС е специална и цели защита на фиска от неправомерно увреждане при недобросъвестно поведение на лицата - неподаване на заявление за регистрация по ЗДДС в срок, при което същите не начисляват данък върху добавената стойност за част от доставките, за които при спазване на закона би следвало да начислят такъв. По силата на цитираната норма лицата стават задължени за данъка, въпреки че нямат статут на регистрирани по закона лица. Това е специален ред за облагане с ДДС и не се прилага общият

ред за признаване право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68 и сл. от ЗДДС.

По отношение на възражението за нищожност на ревизионния акт, то съдът съобрази ТР №3/26.06.2025г. по т.д.2/2024г. на ВАС съгласно което не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите-служител на една териториална дирекция на НАП, определен със заповед по чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК на директора на друга териториална дирекция на НАП въз основа на заповеди по чл.12 ал.6 изр.първо ДОПК и чл.10 ал.9 от ЗНАП, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 от ДОПК компетентни са органите на втората /другата/ териториална дирекция.

В обобщение, ревизираното дружество не успя да се справи с доказателствената тежест и да обори констатациите на органа, извършени в хода на ревизионното производство и формирани на база на събраните доказателства.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът приема, че жалбата следва да се отхвърли.

На основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК във вр. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ на ответника се дължат разноски. Съгласно същата по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лв., а по административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лв. Съдът намира, че с оглед фактическата и правна сложност на делото, справедлив размер на възнаграждението би била сумата от 250 лв. или равностойността ѝ в евро- 127,82 евро/сто двадесет и седем евро и осемдесет и два цента/

Въз основа на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "М.И.К 2023" ЕООД, ЕИК:[ЕИК], срещу РА № Р-22220423004825-091-001/07.03.2024 г., потвърден с Решение № 764/04.06.2024 г. на Директора на Дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" С., при Централно управление на Национална агенция по приходите.

ОСЪЖДА "М.И.К 2023" ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, сумата от 127,82 евро/сто двадесет и седем евро и осемдесет и два цента/ деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

СЪД

ИЯ: